11/03/2026

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία στον πολιούχο της Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 11 Μαρτίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Οσίου Αντωνίου του Νέου, Πολιούχου Βεροίας με την ευκαιρία της εορτής του Οσίου Συμεών του Νέου Θεολόγου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο, ανέφερε χαρακτηριστικά: *«Εἶπε ἄφρων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι Θεός». Τόν πολύ γνωστό αὐτό στίχο τοῦ ψαλμωδοῦ Δαβίδ μᾶς ὑπενθύμισε σήμερα ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μέ τό προκείμενο τοῦ ἀναγνώσματος ἀπό τό βιβλίο τῶν Παροιμιῶν. Εἶναι ἀνόητος, μᾶς λέγει, αὐτός πού ἰσχυρίζεται ὅτι δέν ὑπάρχει Θεός. Καί ἡ ἀνοησία του ἀποδει-κνύεται, γιατί δέν τολμᾶ νά τό πεῖ δημόσια, ἀλλά τό λέει σιωπηλά, στήν καρδιά του καί στή σκέψη του, καθησυχάζοντας μέ τόν τρόπο αὐτό τόν ἑαυτό του καί προσπα-θώντας νά τόν πείσει ὅτι, ἐφόσον δέν ὑπάρχει Θεός, δέν ὑπάρχει καί ὁ νόμος του, δέν ὑπάρχουν καί οἱ ἐντολές του, ἐπομένως μπορεῖ νά κάνει ὅ,τι θέλει καί μπορεῖ νά ζήσει ὅπως θέλει. Νομίζει ἔτσι ὁ ἀνόητος ἄνθρωπος*

ὅτι ἀπελευθερώνει τόν ἑαυτό του καί τόν ἀπαλλάσσει ἀπό κάθε εἴδους δέσμευση καί τοῦ δίδει τό δικαίωμα νά ζεῖ καί νά ἐνεργεῖ κατά τή βούλησή του.

Πόσο ὅμως ἀπατᾶται ὅποιος πιστεύει κάτι τέτοιο, γίνεται εὔ-κο-λα φανερό, ἄν σκεφθεῖ κανείς πό-σες κοινωνικές καί ἄλλες συμβά-σεις δεσμεύουν τόν ἄνθρωπο καί δέν τοῦ ἐπιτρέπουν νά ζήσει ὅπως θά ἐπιθυμοῦσε, χωρίς περιορ-ι-σμούς, χωρίς δεσμεύσεις.

Ἀπατᾶται ἀκόμη πολύ περισσό-τερο, ὅταν νομίζει ὅτι ἡ ὕπαρξη καί ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ τοῦ στερεῖ τήν ἐλευθερία, γιατί, ἐάν ἐξετάσει τόν ἑαυτό του, θά διαπιστώσει ὅτι ἡ ἐλευθερία του περιορίζεται ἀπό τίς συνήθειες καί τίς ἀδυναμίες του, καθώς ὁ πλεονέκτης εἶναι δέσμιος τῆς πλεονεξίας του, ὁ φιλάργυρος τῆς φιλαργυρίας του, ὁ φιλόδοξος τῆς φιλοδοξίας του, ὁ φιλήδονος τῆς φιληδονίας του, ὁ κακός καί πονηρός τῆς κακίας καί τῆς πονη-ρίας του.

Εἶναι ἄφρων καί ἀνόητος, γιατί πιστεύει ὅτι, ἐάν ἀπορρίψει τόν Θεό, ἐάν ἀρνηθεῖ τήν ὕπαρξή του, τότε δέν θά ἔχει κάποιον νά τόν ἐλέγχει γι᾽ αὐτές τίς κακίες καί τίς ἀδυναμίες του καί να τόν παρακι-νεῖ νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό αὐτές.

Ξεχνᾶ ὅμως ὅτι ἀντί νά αἰσθάνε-ται ἐλεύθερος, θά εἶναι ὄχι δοῦλος τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ὑπόδουλος τοῦ δια-βόλου καί τῆς ἁμαρτίας.

Εἶναι ἄφρων καί ἀνόητος, γιατί ἀντί νά ἀκολουθεῖ αὐτή τή λογική σκέψη, παρασύρεται ἀπό τήν ἐπή-ρεια τοῦ διαβόλου, πού τοῦ κλέβει τή λογική, πού τοῦ κλέβει τόν νοῦ, γιά τόν καταστήσει ὄργανό του. Γιατί ὁ μόνος τρόπος νά κερδίσει ὁ διάβολος τόν ἄνθρωπο εἶναι νά τόν πείσει ὅτι δέν ὑπάρχει Θεός.

Ἂς μήν σπεύσουμε ὅμως νά ποῦμε πώς ἐμεῖς δέν εἴμαστε ἄφρονες, δέν εἴμαστε ἀσύνετοι καί δέν ἰσχυ-ριζόμαστε ὅτι δέν ὑπάρχει Θεός, ἐπιτρέποντας στόν ἑαυτό μας κάθε ἀσυδοσία. Ἂς μήν σπεύσουμε νά κατηγορήσουμε ἄλλους ἀδελφούς μας ὡς ἄφρονες καί ἀνόητους, γιατί ἀμφισβητοῦν τήν ὕπαρξη τοῦ Θεοῦ, διότι πιό τραγικό ἀπό τό νά ἀμφισβητεῖς τόν Θεό μέ τά λόγια, εἶναι νά τόν ἀμφισβητοῦμε μέ τά ἔργα μας.

Μπορεῖ ἐμεῖς νά λέμε ὅτι πιστεύ-ου-με στόν Θεό, ὅτι εἴμαστε μέλη τῆς Ἐκκλησίας του, ὅτι τόν ἀγα-ποῦμε, ἐάν ὅμως ἀδιαφοροῦμε γιά τίς ἐντολές του, ἐάν ἀγνοῦμε τόν νόμο του, ἐάν πορευόμεθα στή ζωή μας σύμφωνα μέ τό συμφέρον μας, ὅπως μᾶς βολεύει καί μᾶς διευ-κο-λύνει, καί ἐμμένουμε σ᾽ αὐτή τή ζωή καί δέν ἀγωνιζόμεθα γιά νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τίς ἀδυναμίες καί τά πάθη μας, ἐάν δέν προσπα-θοῦμε νά δοῦμε τί ζητᾶ ἀπό ἐμᾶς ὁ Θεός γιά νά τό κάνουμε, ἐάν δέν μετανοοῦμε κάθε φορά πού πράτ-τουμε ἀντίθετα ἀπό τό θέλημά του, ἐάν δέν ἀγωνιζόμεθα νά ἐναρμο-νί-σουμε τή ζωή μας μέ τίς ἐντολές του, τότε εἶναι σάν νά ἀρνούμεθα τόν Θεό. Εἶναι σάν νά λέμε, δέν μέ ἐνδιαφέρουν οἱ ἐντολές του, δέν ὑπάρχουν γιά μένα, δέν μέ ἀφο-ροῦν. Εἶναι σάν νά λέμε δέν ἔχει θέση ὁ Θεός στή ζωή μου καί ἐπο-μένως δέν ὑπάρχει γιά μένα. Καί ἔτσι ἀποδεικνυόμεθα, χωρίς κἄν νά τό συνειδητοποιοῦμε ἄφρονες καί ἀνόητοι, καί ἴσως ἔχουμε καί λιγότερες ἐλπίδες νά συναισθαν-θοῦμε τήν κατάστασή μας ἀπό ὅ,τι ὁ ἄφρων στόν ὁποῖο ἀναφέρεται ὁ προφητάναξ καί ψαλμωδός Δαβίδ.

Εἶναι γι᾽ αὐτό ἀνάγκη νά ἐλέγ-χου-με καί νά ἐξετάζουμε τόν ἑαυτό μας, νά βλέπουμε ποιά θέση ἔχει στή ζωή μας ὁ Θεός, μέ πόση συνέπεια βα-δίζουμε τόν

δρόμο τῶν ἐντολῶν του, πόσο πρόθυμοι εἴμαστε νά ἀκού-σουμε τόν λόγο του καί νά τόν ἐφαρμόσουμε στή ζωή μας, ὅπως ἔκαναν οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ἅγιος Σωφρόνιος, πατριάρχης Ἱεροσολύμων, τή μνήμη τοῦ ὁποίου ἑορτάζουμε σήμερα, ἀλλά καί ὁ ἅγιος Θεοφάνης ὁ ὁμολο-γη-τής, πού ἀγωνίσθηκε ὑπέρ τῶν ἱερῶν εἰκόνων, καί ὁ ἅγιος Συμεών ὁ νέος Θεολόγος, πρός τιμήν τῶν ὁποίων ψάλαμε προηγουμένως στόν Ἑσπερινό, καί οἱ ὁποῖοι ἔζη-σαν μέ τήν αἴσθηση τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στή ζωή τους, μέ τήν ἐφαρμογή τοῦ θελήματός του, καί ἔτσι ἁγιάσθηκαν καί ἀπολαμβά-νουν τώρα τήν αἰώνια ζωή κοντά στόν Θεό. Ἄς τούς παρακαλοῦμε νά πρεσβεύουν καί γιά ἐμᾶς μαζί μέ τόν ἅγιο Ἀντώνιο γιά νά ἀγωνιζόμεθα ὅπως ἐκεῖνοι γιά νά ζήσουμε τηρώντας τίς ἐντολές του, ὥστε νά ἀποφύγουμε τή θέση τῶν ἀφρόνων καί νά κληρονομήσουμε τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὅπως καί οἱ ἅγιοι.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ